

دعای هفتم صحیفه سجادیه

وَ كَانَ مِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا عَرَضَتْ لَهُ مَهْمَةٌ أَوْ نَزَلَتْ بِهِ مَلِمَةٌ وَعِنْدَ الْكَرْبِ:

از دعای حضرت زین العابدین (علیه السلام) است آنگاه که امر مهمی بر ایشان پیش می‌آید یا کار دشواری حادث می‌شد و هنگام سختی:

۱- يَا مَنْ تُحَلُّ بِهٖ عَقْدُ الْمَكَارِهِ، وَيَا مَنْ يُفْتَأُ بِهٖ حَدُّ الشَّدَائِدِ، وَيَا مَنْ يَلْتَمَسُ مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ.

ای آنکه گره کارهای فرو بسته به سر انگشت تو گشوده می‌شود، و ای آن که سختی دشواری‌ها با تو آسان می‌گردد، و ای آن که راه گریز به سوی رهایی و آسودگی را از تو باید خواست.

۲- ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ، وَ تَسَبَّيْتُ بِلُطْفِكَ الْأَسْبَابُ، وَ جَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ، وَ مَضَتْ عَلَيَّ إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ.

سختی‌ها به قدرت تو به نرمی گرایند و به لطف تو اسباب کارها فراهم آیند. فرمان‌الاهی به نیروی تو به انجام رسد، و چیزها، به اراده‌ی تو موجود شوند،

۳- فِيهِ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مَوْثِمَةٌ، وَ بِإِرَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مَنْزَجِرَةٌ.

و خواست تو را، بی آن که بگویی، فرمان برند، و از آنچه خواست تو نیست، بی آن که بگویی، رو بگردانند.

۴- أَنْتَ الْمَدْعُوُّ لِلْمُهْمَاتِ، وَ أَنْتَ الْمَفْرَعُ فِي الْمَلِمَاتِ، لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ، وَ لَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ.

تویی آن که در کارهای مهم بخوانندش، و در ناگواری‌ها بدو پناه برند. هیچ بلایی از ما برنگردد مگر تو آن بلا را بگردانی، و هیچ اندوهی بر طرف نشود مگر تو آن را از دل برانی.

۵- وَ قَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَادَنِي ثِقَلُهُ، وَ أَلَمَّ بِي مَا قَدْ بَهَطَنِي حَمْلُهُ.

ای پروردگار من، اینک بلایی بر سرم فرود آمده که سنگینی‌اش مرا به زانو در آورده است، و به دردی گرفتار آمده‌ام که با آن مدارا نتوانم کرد.

۶- وَ بَقُدْرَتِكَ أوردتَهُ عَلَيَّ وَ بِسُلْطَانِكَ وَجَهْتَهُ إِلَيَّ.

این همه را تو به نیروی خویش بر من وارد آورده‌ای و به سوی من روان کرده‌ای.

۷- فَلَا مُصَدِّرَ لِمَا أوردتَ، وَ لَا صَارِفَ لِمَا وَجَهْتَ، وَ لَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ، وَ لَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ، وَ لَا مُبَسِّرَ لِمَا عَسَرْتَ، وَ لَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ. آنچه تو بر من وارد آورده‌ای، هیچ کس باز نبرد، و آنچه تو به سوی من روان کرده‌ای، هیچ کس برنگرداند. دری را که تو بسته باشی. کس نگشاید، و دری را که تو گشوده باشی، کس نتواند بست. آن کار را که تو دشوار کنی، هیچ کس آسان نکند، و آن کس را که تو خوار گردانی، کسی مدد نرساند.

۸- فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ، وَ افْتَحْ لِي يَا رَبُّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ، وَ اكْسِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ، وَ اَنْلِنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَوْتُ، وَ اَذْفِنِي حَلَاوَةَ الصَّنْعِ فِيمَا سَأَلْتُ، وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ فَرَجاً هَنِئِئاً، وَ اجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجاً وَحِياً. پس بر محمد و خاندانش درود فرست. ای پروردگار من، به احسانِ خویش در آسایش به روی من بگشا، و به نیروی خود، سختی اندوهم را درهم شکن، و در آنچه زبان شکایت بدان گشوده‌ام، به نیکی بنگر، و مرا در آنچه از تو خواسته‌ام، شیرینی استجابت بچشان، و از پیش خود، رحمت و گشایشی دلخواه به من ده، و راه بیرون شدن از این گرفتاری را پیش پام نه.

۹- وَ لَا تَشْغَلْنِي بِالْاَهْتِمَامِ عَنِ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ، وَ اسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ.

و مرا به سبب گرفتاری، از انجام دادن واجبات و پیروی آیین خود باز مدار.

۱۰- فَقَدْ صَفْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبُّ ذُرْعاً، وَ امْتَلَأْتُ بِحَمَلٍ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا، وَ اَنْتَ الْقَادِرُ عَلَيَّ كَشَفِ مَا مُنِيتُ بِهِ، وَ دَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ، فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ وَ اِنْ لَمْ اَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ، يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ.

ای پروردگار من، از آنچه بر سرم آمده، دلتنگ و بی طاقتم، و جانم از آن اندوه که نصیب من گردیده، آکنده است؛ و این در حالی است که تنها تو می‌توانی آن اندوه را از میان برداری و آنچه را بدان گرفتار آمده‌ام دور کنی. پس با من چنین کن، اگر چه شایسته‌ی آن نباشم، ای صاحب عرش بزرگ.